

Günaydın, hayırlı sabahlar.

Umarım telefonunuzun sesi kısıktır.

Akşam, Veryansın TV'nin Pakize Ana ile söyleşisini karmakarışık duygular eşliğinde izledim.

Bu yayının tarihî bir dönemeç olduğunu sanıyorum. En azından 'cumhuriyetçi vatanseverler' için bir kilometre taşı olduğuna eminim.

Böylesine önemli gecenin sabahında, hemen herkesin içine düştüğü bir yanılgıyı, sizlerin nezdinde dile getirmem gerekiyor.

"Emekli, emeksiz; askerden bir şey beklemek."

Sabrınıza sığınarak, söze bir soruyla başlayayım:

'Kimden ne beklemeliyiz?'

Bazı dostlarım, gemici olmayanlardan söz ediyorum, 'her gördüğüme eşit muamele yaptığımı' söyler; hâlâ.

Gemiciler gemide birbirine güvenir, canını teslim edecek kadar güvenir, çünkü zorunludur. 'Aynı gemideyiz' deyimini anımsayın. Aynı gemide iseniz ve 'güven' temelinde yaşam sürüyorsanız meslekî hiyerarşinin belirlediği konumunuzun önemi kalmaz; herkes eşittir. Bunun diğer anlamı, geminin sıradan yaşamı dışına çıkan olaylarda her gemici üzerine düşeni yapmak zorundadır. Senden de bunu bekler. Böylece canımızı kurtarırız. Aslında gemideki güven 'zorunlu' ve 'bencilliği esas alan' bir güvendir. Tam bir çıkar ilişkisi yani. 'Güven bana güveneyim sana'; rahmanî bir yanı yok.

Bu her gemiciye, gemici gemiye çıkmadan ve fark ettirmeden öğretilir. Kısaca, işin gereğidir, böyle olmak zorundadır.

Benim hatam, gemideki yaşamın dayatması bu olguyu 'doğal davranış' imişcesine içselleştirmem, genellemem, her yaşam alanına teşmil etmiş olmamdı. Zaman zaman düşsem de bu yanılsı yinelemiyorum.

Demem o ki, 'yurt' bir gemi, yalnız, içinde milyonların yaşadığı bir gemi. Bir farkla, herkesin aynı düzeyde bilince sahip olmasını bekleyemezsiniz. Hele bir de o 'herkes' dediğimiz büyük toplulukta tek bir kaynaktan gelen bir küme ve bu kümedekilerin geldikleri kaynakta bir arıza varsa onlardan hiçbir beklentiniz olmamalı.

Kaynakta arıza var mı?

Aşağı yukarı, elli ordan yirmi beş de burdan, yetmiş beş sene önce kaynak bozuldu, etkisi yaklaşık yirmi yıl önce görüldü; bu ülke, o kaynaktan yetişen genel kurmay başkanının 'terörist' damgasıyla mapusta yattığını gördü. bu ülke, kozmik odasının talan edildiğini ve fakat hiçbir kulun bunu önlemek için gerekeni yaptığını görmedi.

kimden ne beklediğimizi bilmeliyiz.

erden general davranışı bekleyemezsiniz. hayır, kötü olduklarından değil, yetenekleri olmadığından. 'yapamaz' yani, 'beceremez'. çünkü, kaynağı vakti zamanında sakatlandı. hâlâ bir şeyler beklersek, beklentimiz sürekli boşa düşer.

öte yandan, hani 'Türk milleti ordu millet' idi, hani her birimiz birer Mustafa Kemal idik?

Birilerinden bir şeyler beklediğimizin dile getirildiği, ama kimsenin bir şey yapmadığını duyduğum her yakınmada canım yanıyor!

Bir önder mi bekliyorsunuz?

Ebedi önderin tüm yaşamı her on kasımda şerit şerit filmleştiriliyor; ekranlardan akıp geçiyor.

İşte örnek gözümüzün önünde; 'O' önder bekledi mi?

Sağlıklı kalın.